

01 Број: 112
Београд 20. 04. 2026.

**МИНИСТАРСТВО ЗА РАД,
ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА
И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА**
Милица Ђурђевић Стаменковски, министарка

ПРЕДМЕТ: Најважнији захтеви СССС у вези Нацрта закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању

Савез самосталних синдиката Србије са посебном пажњом и уважавањем размотрио је Нацрт закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. У духу конструктивног социјалног дијалога и партнерске сарадње, достављамо своје предлоге и сугестије усмерене ка унапређењу предложеног текста и јачању социјалне правде и правне сигурности осигураника и корисника права.

Полазећи од основне улоге система пензијског и инвалидског осигурања као инструмента социјалне сигурности и заштите достојанства у старости и у случају инвалидности, издвајамо следеће најзначајније предлоге и захтеве Савеза самосталних синдиката Србије:

Члан 1. – Предлог Министарства

У Закону о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС”, бр. 34/03, 64/04 – УС, 84/04 – др. закон, 85/05, 101/05 – др. закон, 63/06 – УС, 5/09, 107/09, 101/10, 93/12, 62/13, 108/13, 75/14, 142/14, 73/18, 46/19 – УС, 86/19, 62/21, 125/22, 138/22, 76/23 и 94/24 – у даљем тексту: Закон), у **члану 3.** речи: „смрти и телесног оштећења” замењују се речима: „смрти, телесног оштећења и потребе за помоћи и негом другог лица.”

Члан 3. – Предлог СССС

„Обавезно пензијско и инвалидско осигурање обезбеђује права и социјалну сигурност осигураника и чланова њихових породица у случају

старости, инвалидности, смрти, телесног оштећења, као и у случају губитка способности за самосталан живот и потребе за дуготрајном негом и помоћи другог лица, уз обезбеђивање адекватног нивоа новчаних давања и приступа услугама подршке, у складу са начелима једнакости, недискриминације и достојанства.“

Образложење СССС предлога измена члана 3.

Предложена измена којом се уводи „потреба за помоћи и негом другог лица“ представља корак у добром правцу, али је недовољна да обезбеди пуну усклађеност са савременим европским стандардима и међународним обавезама Републике Србије.

Савремени системи социјалне сигурности, у складу са принципима из Европског стуба социјалних права - European Pillar of Social Rights, посебно принципом 18 (дуготрајна нега), препознају **зависност од туђе помоћи као посебан социјални ризик**, који превазилази класичне оквире инвалидности. Истовремено, стандарди утврђени у Конвенцији МОР-а бр. 102 и Препоруци МОР-а бр. 202 захтевају не само формално признавање ризика, већ и обезбеђивање **адекватности давања и стварне доступности права**.

Из тог разлога, неопходно је да се норма додатно прецизира увођењем појма **губитка способности за самосталан живот** и експлицитним упућивањем на **дуготрајну негу**, као и обавезом обезбеђивања адекватног нивоа новчаних давања и услуга подршке.

Оваква формулација:

- обезбеђује суштинску, а не само формалну усклађеност са међународним стандардима,
- јача правну сигурност корисника,
- поставља основ за развој система дуготрајне неге у Републици Србији,
- доприноси заштити достојанства најугроженијих категорија становништва.

Изостављање ових елемената задржава постојеће решење на нивоу декларативне норме, без значајнијег утицаја на остваривање права у пракси.

Члан 2. – Предлог Министарства

У члану 11. тач. 6) и 8) после речи: „или физичких лица, ако“ додају се речи: „**уредбама Европске уније о координацији система социјалне сигурности или**“.

После тачке 8) додаје се тачка 8а) која гласи:

„8а) лица која су запослена код послодавца са седиштем у иностранству, а који у Републици Србији нема регистровано представништво, а на

која се, у складу са уредбама Европске уније о координацији система социјалне сигурности, примењују прописи Републике Србије.”

Члану 11. тач. 6) и 8) – Предлог СССС

После предложене измене, додати:

„... ако уредбама Европске уније о координацији система социјалне сигурности или међународним уговором није другачије одређено, уз обезбеђивање пуне примене начела једнаког третмана и заштите права осигураника.”

Члану 11. тач. 8а – Предлог СССС

8а) лица која су запослена код послодавца са седиштем у иностранству, без обзира на то да ли послодавац има регистровано представништво у Републици Србији, ако се на њих, у складу са Regulation (EC) No 883/2004, примењују прописи Републике Србије, при чему је послодавац дужан да обезбеди пријаву на обавезно осигурање и уплату доприноса, а у случају непоступања послодавца, држава обезбеђује заштиту права осигураника.

Образложење СССС предлога измена члана 11.

Предложене измене којима се у домаће законодавство уводи позивање на Уредбу Европске Комисије -Regulation (EC) бр. 883/2004 представљају неопходан корак ка усклађивању са правом Европске уније и препознавању све учесталијих облика прекограничног рада.

Међутим, предложена решења остају недовољна са становишта заштите запослених, јер не обезбеђују јасно утврђену одговорност послодавца за пријаву на обавезно осигурање и уплату доприноса, посебно у случајевима када послодавац нема седиште или представништво у Републици Србији.

Без додатног прецизирања ових обавеза, постоји озбиљан ризик да се терет осигурања фактички пренесе на запослене, што је супротно основним принципима социјалне сигурности и начелу да се права из осигурања заснивају на раду и уплати доприноса од стране послодавца.

Синдикати стога предлажу да се измене допуне јасним одредбама којима се:

- утврђује обавеза послодавца за пријаву и уплату доприноса,
- обезбеђује пуна примена начела једнаког третмана,
- гарантује заштита права осигураника у случају непоштовања обавеза послодавца.

Само оваквим приступом може се обезбедити да усклађивање са правом Европске уније не остане формално, већ да доведе до стварног јачања социјалне сигурности запослених.

Члан 3. – Предлог Министарства

У члану 12. став 1. тачка 4а) мења се и гласи:

„4а) лица која се баве пољопривредном делатношћу као носиоци породичног пољопривредног газдинства а обвезници су пореза на доходак грађана на приходе од самосталне делатности или пореза на додату вредност.”

Члан 12. став 1. тачка 4а) – Предлог СССС

4а) лица која се баве пољопривредном делатношћу као носиоци или чланови породичног пољопривредног газдинства, без обзира на порески статус, уз обезбеђивање посебних услова за укључивање лица са ниским приходима у систем обавезног осигурања, у складу са начелима социјалне правде и доступности права.

Образложење СССС предлога измена члана 12.

Предложена измена којом се круг осигураника у пољопривреди ограничава на носиоце породичних газдинстава који су обвезници пореза доводи до значајног сужења обухвата система обавезног осигурања и искључења најугроженијих категорија пољопривредника.

Према подацима Пописа пољопривреде, просечна старост носиоца пољопривредног газдинства у Републици Србији износи око 60 година, док је младих пољопривредника (испод 40 година) тек сваки једанаести . Ови подаци указују на изразито старење пољопривредног становништва и висок ризик од сиромаштва у старости, посебно код малих и економски слабијих газдинстава.

У таквим условима, условљавање приступа обавезном пензијском и инвалидском осигурању пореским статусом доводи до даљег продубљивања социјалне искључености и супротно је принципима утврђеним у Препоруци МОР-а бр. 202, који захтевају универзалност и доступност социјалне заштите, као и у Европском стубу социјалних права, који гарантује право на адекватну социјалну сигурност и заштиту у старости.

Синдикати стога указују да је неопходно задржати шири обухват осигураника у пољопривреди, укључујући и лица која нису у систему опорезивања, уз увођење посебних механизма подршке за лица са ниским приходима.

У супротном, предложена измена ће имати за последицу да значајан број пољопривредника, управо оних који су највише изложени ризицима старости и социјалне несигурности, остане ван система обавезног осигурања, чиме се доводи у питање основна функција система социјалне сигурности.

Члан 4. – Предлог Министарства

У члану 14. став 4. мења се и гласи:

„Изузетно од одредаба става 1. овог члана, својство осигураника пољопривредника може мировати **из објективних разлога (елементарне непогоде, болест и породилско одсуство)**).

У ставу 7. после речи: „послова из” додају се речи: „члана 11. тачка 9) и”.

Предлог измене члана 14. – Предлог СССС

У члану 14. став 4. мења се и гласи:

„Изузетно од одредаба става 1. овог члана, својство осигураника пољопривредника може мировати **из објективних разлога (елементарне непогоде, болест, породилско одсуство и други оправдани разлози)**, при чему се за време мировања обезбеђује континуитет осигурања, а услови за признавање стажа и уплату доприноса уређују се тако да обезбеђују заштиту лица са ниским приходима.”

У ставу 7. после речи: „послова из” додају се речи: „члана 11. тачка 9) и”, а после речи: „овог закона” додају се речи:

„уз обезбеђивање јединственог обрачуна стажа осигурања и пуне заштите права из осигурања.”

Образложењег СССС предлога измена члана 14.

Предложене измене имају за циљ да обезбеде већу флексибилност у остваривању својства осигураника, посебно за пољопривреднике који су изложени објективним ризицима као што су елементарне непогоде, болест и нестабилни приходи. Међутим, сама могућност мировања без јасно уређених права током тог периода може довести до ситуације да осигураници формално задрже статус, али без стварне социјалне заштите. Због тога се предложеним решењем уводи обавеза обезбеђивања континуитета осигурања, као и могућност признавања стажа и уређења уплате доприноса на начин који штити лица са ниским приходима. На тај начин се обезбеђује да флексибилност не буде на штету социјалне сигурности.

Овакво решење је у складу са стандардима утврђеним у Препоруци МОР-а бр. 202, који захтевају доступност и континуитет социјалне заштите, као и са принципима из Европског стуба социјалних права - European Pillar of Social Rights, који гарантују право на адекватну социјалну сигурност и заштиту у свим фазама радног века.

Такође, предложена допуна у ставу 7. обезбеђује да лица која комбинују пољопривредну делатност са привременим и повременим пословима не губе права из осигурања, што одражава реалне услове рада и

доприноси пуној примени начела једнаког третмана, у складу са Уредбом Европске Комисије - Regulation (EC) бр. 883/2004.

Предложеним изменама се обезбеђује да систем пензијског и инвалидског осигурања буде истовремено флексибилан и социјално праведан, уз очување основне функције – ефективне заштите осигураника.

Члан 21. – Предлог СССС

Инвалидност постоји када код осигураника, услед промена у здравственом стању проузрокованих повредом на раду, професионалном болешћу, повредом ван рада или болешћу, које се не могу отклонити лечењем или медицинском рехабилитацијом, настане:

1. потпуни губитак радне способности; или
2. значајно умањење радне способности, услед кога осигураник није у могућности да обавља послове свог занимања, нити друге одговарајуће послове у складу са својом преосталом радном способношћу.

У случају умањене радне способности из става 1. тачка 2) овог члана, осигуранику се обезбеђује право на професионалну рехабилитацију, преквалификацију или доквалификацију, у складу са законом.

Ако, након спроведених мера професионалне рехабилитације, преквалификације или доквалификације, није могуће обезбедити запослење које одговара преосталој радној способности осигураника, или ако такве мере нису изводљиве због степена инвалидности, осигураник стиче право на инвалидску пензију.

Приликом утврђивања инвалидности узимају се у обзир степен преостале радне способности, могућност запошљавања на тржишту рада, као и старост, образовање и радно искуство осигураника.

Образложење СССС предлога измена члана 21.

Важеће законско решење, које право на инвалидску пензију признаје искључиво у случају потпуног губитка радне способности, ствара озбиљну **правну празнину**. Инвалидска пензија не може бити једино право по основу инвалидности, као што је то данас случај. Значајан број осигураника са високим степеном инвалидности, који нису у стању да се запосле или задрже запослење, остаје без икакве ефективне заштите, јер формално не испуњавају услов потпуне неспособности за рад.

Предложеном изменом ова празнина се отклања увођењем категорије умањене радне способности и јасним прописивањем да осигураник стиче право на инвалидску пензију уколико професионална рехабилитација и прилагођавање радног места нису могући или не дају резултат.

Овакво решење је у складу са обавезама које произилазе из Конвенције МОР бр. 102 и бр. 128, које захтевају стварну, а не формалну заштиту у случају инвалидности, као и са принципима Европског стуба социјалних права, који гарантују право на адекватну социјалну сигурност и заштиту лица са инвалидитетом.

Задржавање постојећег решења значи наставак праксе у којој лица која реално не могу да раде остају без прихода и социјалне сигурности, што је супротно основној сврси система пензијског и инвалидског осигурања.

Члан 7. – Предлог Министарства

У члану 51а речи: „уплаћеног доприноса” замењују се речима: „**основице на коју је допринос плаћен**”.

Предлог измене члана 51а. – Предлог СССС

За осигуранике којима је износ обавезе уплате доприноса утврђивао Фонд, када је обавеза уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на најнижу основуцу осигурања извршена по истеку законом утврђеног рока, у стаж осигурања утврђује се време на које се уплата односи, на основу **основице на коју је допринос плаћен**.

Кашњење у уплати доприноса не може ићи на штету осигураника, уколико није последица његове кривице, те се у том случају признаје пун стаж осигурања.

За лица са ниским приходима обезбеђују се посебни услови ради очувања континуитета стажа осигурања, у складу са законом.

Образложење СССС предлога измена члана 51а.

Предложена измена унапређује правичност обрачуна стажа, али без додатних гаранција не спречава губитак права услед кашњења у уплати доприноса, што је супротно основним принципима социјалне сигурности.

Према Конвенцији МОР-а бр. 102 и Препоруци бр. 202 систем мора да обезбеди **правичност у обрачуну права и заштиту од губитка права због административних или економских околности.**

Члан 70а. – Предлог СССС

Висина превремене старосне пензије одређује се на исти начин као и висина старосне пензије, с тим што се износ тако одређене пензије умањује за 0,34% за сваки месец до навршених 65 година живота.

Након навршених 65 година живота, пензија се не умањује.

Образложење СССС предлога измена члана 70а

Постојеће законско решење којим се превремена старосна пензија трајно умањује доводи до озбиљних неправичности, нарочито у односу на лица која су у пензију отишла не својом вољом, већ као технолошки вишак или услед реструктурирања привреде. Ова лица, иако често имају више од 40 година стажа осигурања, остају доживотно кажњена умањењем пензије, и након што наврше године живота прописане за редовну старосну пензију.

Предложеном изменом се уводи правично решење по коме умањење пензије има искључиво функцију компензације за ранији излазак из света рада, али престаје да важи оног тренутка када корисник достигне старосни услов од 65 година. На тај начин се успоставља равнотежа између принципа актуарске неутралности и начела социјалне правде.

Овакво решење је у складу са стандардима утврђеним у Конвенције МОР бр. 102 и Конвенције МОР бр. 128, који захтевају да давања у старости буду адекватна и да не доводе до сиромаштва корисника. Доживотно умањење пензије, без обзира на испуњење услова за пуну старосну пензију, супротно је овим принципима.

Истовремено, предложена измена је у складу са принципима Европског стуба социјалних права, посебно принципом 15, који гарантује право на адекватну пензију која обезбеђује достојанствен живот у старости. Трајно умањење пензије, нарочито код лица са дугим стажом, доводи у питање овај стандард и продубљује ризик од сиромаштва у старости.

Посебно је важно истаћи да предложена измена отклања постојећу неравноправност између осигураника који су добровољно изабрали превремену пензију и оних који су у њу били принуђени услед губитка посла, чиме се јача принцип једнаког третмана и правичности у систему пензијског и инвалидског осигурања.

Прихватањем ове измене:

- отклања се доживотна казнена природа умањења пензије,
- штите се лица са дугим стажом осигурања,
- смањује се ризик од сиромаштва у старости,
- и систем се усклађује са савременим европским и међународним стандардима социјалне сигурности.

Члан 70ђ. – Предлог СССС (нови члан)

Кориснику превремене старосне пензије који наврши 70 година живота, пензија се утврђује у висини која би му припадала да није било умањења по основу превременог остваривања права.

Даном навршења 70 година живота престаје примена умањења пензије из члана 70а овог закона, без обзира на разлоге ранијег одласка у пензију.

Образложење СССС предлога измена члана 70ђ.

Постојеће решење којим се превремена старосна пензија доживотно умањује представља облик **трајног кажњавања пензионера**, без обзира на године живота, дужину стажа и стварне околности одласка у пензију. Ово је посебно неправично према лицима која су у пензију отишла принудно, као технолошки вишак, али и према свим старијим лицима која након 70. године живота остају са трајно умањеним примањима.

Увођењем одредбе да се након навршених 70 година живота укида умањење пензије, исправља се ова системска неправда и спречава да најстарији пензионери буду изложени повећаном ризику од сиромаштва.

Овакво решење није само питање социјалне политике, већ и поштовања међународних стандарда. Конвенција МОП бр. 102 и бр. 128 јасно захтевају да пензије обезбеде **достојанствен живот у старости**, док Европски стуб социјалних права гарантује право на адекватна примања и заштиту од сиромаштва у старости.

Земље у окружењу већ су направиле овај корак. Хрватска је укинула умањење превремених пензија након одређених година живота, препознајући да доживотно умањење нема социјално оправдање у позној старости. Слична решења постоје и у више држава ЕУ које ограничавају трајање „пенала“ или их везују искључиво за период до испуњења старосног услова.

Задржавање постојећег решења значи наставак политике која најстарије пензионере држи у зони сиромаштва. Усвајањем предложене измене уводи се минимум правде у систем и јасна порука да старост не сме бити кажњена.

Члан 80. – Предлог СССС

У члану 80. став последњи мења се и гласи:

„Усклађивање пензије у смислу ст. 1–3. овог члана врши се на основу података органа надлежног за послове статистике о промени просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике Србије и промени потрошачких цена за период од 12 месеци рачунајући уназад почев од месеца септембра претходне календарске године, у односу на период од 12 месеци који претходи наведеном периоду.“

Образложење СССС предлога измена члана 80.

Предложеном изменом врши се техничко, али суштински важно усклађивање методологије обрачуна усклађивања пензија са већ постојећим решењима у систему доприноса за обавезно социјално осигурање. Наиме, исти период (октобар–септембар) већ се користи за утврђивање најниже и највише месечне основице доприноса, што значи да би се овом изменом обезбедила **јединственост и конзистентност система**.

Постојеће решење, које полази од јуна текуће године, доводи до временског несагласја између кретања зарада, цена и основица доприноса, што у пракси може резултирати **непотпуним и закашњелим одразом економских кретања на висину пензија**. Пензионери тако сnose терет кашњења у прилагођавању, што директно утиче на реалну вредност њихових примања.

Предложена измена омогућава да се у обрачун укључи **пунији и реалнији годишњи циклус економских кретања**, чиме се обезбеђује правичније усклађивање пензија и боља заштита њихове куповне моћи.

Овакво решење је у складу са стандардима утврђеним у ILO Convention No. 102, који захтевају очување адекватности давања, као и са принципима European Pillar of Social Rights, који гарантују право на пензије које обезбеђују достојанствен живот и заштиту од сиромаштва у старости.

Задржавање постојећег решења значи наставак праксе у којој пензије касне за реалним економским кретањима, док предложена измена уводи већу предвидивост, правичност и системску усклађеност.

Члан 80. – Предлог СССС

У члану 80. додаје се нови став који гласи:

Уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених, исплаћене за претходну календарску годину, износи мање од 50% просечне месечне зараде без пореза и доприноса исплаћене на територији Републике Србије у истом периоду, врши се ванредно усклађивање пензија.

Ванредно усклађивање из става 1. овог члана врши се од 1. јануара текуће године, у проценту који обезбеђује постепено повећање учешћа просечне пензије у просечној заради, до нивоа од најмање 50%.

Уколико би пуно усклађивање у једној години представљало значајно оптерећење за финансијску стабилност система, усклађивање се може извршити фазно, у периоду који не може бити дужи од три године.

Подаци о висини просечне пензије и просечне зараде утврђују се на основу званичних података органа надлежног за послове статистике и Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Образложење СССС предлога измена члана 80.

Континуирани пад учешћа просечне пензије у просечној заради, које се већ годинама креће испод 50%, представља јасан показатељ **ерозије адекватности пензија** и доводи у питање основну функцију система пензијског и инвалидског осигурања.

Изостанак механизма ванредног усклађивања довео је до ситуације у којој пензије системски заостају за зарадама, а пензионери сnose терет економских кретања без икаквог корективног инструмента. Ово представља суштинску **правну и системску празнину**, јер постојећи модел усклађивања не гарантује очување релативне вредности пензија.

Предложеним решењем уводи се јасан и мерљив праг од 50%, као **минимални стандард адекватности**, уз могућност фазног усклађивања, чиме се обезбеђује баланс између социјалне правде и фискалне одрживости. На овај начин се успоставља аутоматски стабилизациони механизам који спречава даље урушавање положаја пензионера.

Овакво решење је у складу са ILO Convention No. 102 и ILO Convention No. 128, које захтевају да пензије обезбеде адекватан ниво прихода, као и са European Pillar of Social Rights, који гарантује право на пензију која обезбеђује достојанствен живот и спречава сиромаштво у старости.

Задржавање постојећег стања значи наставак тренда пада реалне вредности пензија и продубљивање социјалних неједнакости. Увођењем ванредног усклађивања, систем се враћа својој основној функцији — **заштити од сиромаштва и очувању достојанства у старости.**

Члан 155. – Предлог СССС

Органи Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање јесу управни одбор, надзорни одбор и директор.

Управни одбор има девет чланова које именује и разрешава Влада Републике Србије, и то:

- три члана на предлог министра надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања и министра надлежног за послове финансија;
- три члана из реда осигураника, на предлог репрезентативних синдиката;
- два члана из реда послодаваца, на предлог репрезентативних удружења послодаваца;
- једног члана из реда корисника права.

Управни одбор доноси одлуке већином гласова од укупног броја чланова, с тим да је за доношење одлука које се односе на права осигураника и корисника пензија неопходна подршка најмање једног члана из реда осигураника.

Надзорни одбор има пет чланова које именује Влада Републике Србије, и то:

- два члана из реда осигураника;
- једног члана из реда послодаваца;
- једног члана из реда корисника права;
- једног члана на предлог министарства надлежног за финансије.

Надзорни одбор врши контролу законитости рада и финансијског пословања Фонда.

Образложење СССС предлога измена члана 155.

Постојеће решење, према којем управни одбор има седам чланова од којих већину именује Влада, не одражава стварну структуру финансирања Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, нити обезбеђује адекватно учешће осигураника у управљању средствима која се у највећој мери обезбеђују из њихових доприноса.

Према подацима финансијског плана Фонда, доприноси запослених чине око 40% укупних прихода, док је њихова заступљеност у управном одбору сведена на једног члана, односно 14,28%. Овај несразмеран однос доводи у питање принцип правичности и учешћа осигураника у одлучивању о средствима која су превасходно резултат њиховог рада.

Предложеним решењем уводи се уравнотеженији модел управљања, који:

- повећава учешће представника осигураника,
- задржава значајну улогу државе у управљању системом,
- обезбеђује учешће свих релевантних актера (запослени, послодавци, корисници),
- и уводи механизам који гарантује да се одлуке о правима не могу доносити без учешћа представника осигураника.

Истовремено, поновним увођењем надзорног одбора јача се систем контроле и транспарентности у раду Фонда, што је од посебног значаја имајући у виду обим средстава којима Фонд располаже.

Овакво решење је у складу са принципима трипартитног управљања утврђеним у Конвенцији МОП бр. 102, који подразумевају учешће представника запослених и послодаваца у управљању системима социјалне сигурности, као и са принципима доброг управљања и транспарентности које промовише Европски стуб социјалних права.

Предложена измена не нарушава улогу државе, већ уводи неопходан баланс и јача поверење осигураника у систем, што је кључно за његову дугорочну одрживост.

У циљу унапређења постојећег Закона о пензијском и инвалидском осигурању, очекујемо да наши предлози, који су усмерени на реално

унапређење система пензијског и инвалидског осигурања, буду размотрени и уграђени у текст Нацрта закона.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК
Зоран Михајловић

01 Број: 112/1
Београд 23.04.2026.

МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

Милица Ђурђевић Стаменковски, Министар

ПРЕДМЕТ: Допуна захтева СССС од 20.4.2026. године у вези Нацрта закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању

Савез самосталних синдиката Србије је на јучерашњем Председништву још једном размотрио Нацрт закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и закључио да је потребно да допустимо своје захтеве упућене 20.4.2026. године са једном изменом у члану 70а.

Наиме, постојеће умањење превремене старосне пензије од **0,34%** по месецу у члану 70а доводи до прекомерног и фактички доживотног кажњавања осигураника који остварују право на превремену старосну пензију, посебно у случајевима када у пензију нису отишли својом вољом, већ као технолошки вишкови, у случајевима реструктурирања и слично.

Сматрамо да би смањење стопе умањења на **0,15%** обезбедило правичнији однос између периода ранијег пензионисања и висине пензије, уз очување финансијске одрживости система. Овакво решење спречава прекомерно сиромашење пензионера и у складу је са принципима адекватности и правичности пензија утврђеним у Конвенцији бр. 102 и Европском стубу социјалних права.

Предлог СССС – члан 70а став 1 – би гласио:

„Висина превремене старосне пензије одређује се на исти начин као и висина старосне пензије, с тим што се износ тако одређене пензије умањује за **0,15%** за сваки месец пре навршених 65 година живота.“

У духу конструктивног социјалног дијалога и партнерске сарадње.
С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК

Зоран Михајловић